

Kaikki tuntevat laulun Jänöjussin mäenlaskusta, mutta jänöjussit voivat harrastaa muutakin urheilua. Retkiluisteluryhmämme oli juuri selvinnyt ihmettelemästä Kallavedellä Laivonsaaren pohjoispäästä alkavaa 'uima-allasta' eli railon reunajäiden painumista veden pinnan alle, kun huomasimme saaren rannassa outoja jälkiä.

Kierälle jäälle oli aamuyöstä satanut parin millimetrin paksuisen tasaisen, irtonaisen lumikerroksen. Aivan rannasta pieneltä alueelta lumi oli lakaistu pois. Mutta kuka oli lakaisija? Tuulen pyörre vai jokin eläin?

Paikalla tuli myös järveltä päin jonkin linnun laskeutumis- ja liukumisjälki. Kun tutkimme runsaan viiden metrin pituisen jäljen alkua, oletettua laskeutumispaikkaa, niin siitä löytyi nyrkin kokoinen jääkokkare. Jälki olikin syntynyt, kun rannalta oli heitetty möykky liukumaan jäätä pitkin.

Sitten vain tutkimaan, minkä kokoiset kengät heittäjällä on ollut. Mutta kengän jälkiä ei löytynyt. Saaren lähimmät asutut talot ovat kilometrien päässä, eikä niissäkään liene pojankoltiaisia, jotka heittelisivät roskaa jäälle. Ainoat jäljet olivat jäniksen epäsymmetrisen tassun jäljet lakaistun alueen reunalla. Rantakanervikossa ja pensaikossa ei näkynyt mitään. Kysymyksessä on siis jänöjussin uusi leikki!

Mutta miten jänis pystyy tuollaiseen heittosuoritukseen? Tarkka tutkimus antoi selityksen. Aallot olivat kasvattaneet rannan ruohikkoon rivin ylöspäin törröttäviä jääpuikkoja ja torneja. Yhden yläpää oli katkennut. Mielikuvitteleppa tapahtuma!